ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 7ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2008

ΤΡΙΤΗ
24
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
1957
Τιμὴ φύλλου Δραχμὴ Μία

Ὁ ἐνθρονιστήριος λόγος τοῦ νέου Μητροπολίτου μας

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Κωνσταντῖνος θὰ ἐργασθῇ δι' ἐξύψωσιν τοῦ κλήρου καὶ τόνωσιν τῆς χριστιανικῆς ζωῆς

Ὁ ἐνθρονιστήριος λόγος τοῦ νέου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Κωνσταντίνου—τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε κατὰ τὴν τελετὴν τῆς Κυριακῆς, περὶ τῆς ὁποίας γράφομεν εἰς τὴν 4ην σελίδα—ἔχει, ἐπὶ λέξει, ὡς ἀκολούθως :

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἀφάτῳ συγκαταβάσει τοῦ οὐρανίου τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορος ἐπὶ τὴν ἐμὴν ἐλαχιστότητα, ψήφοις δὲ κανονικαῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐγκρίσει τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπινεύσει τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως ἡμῶν Παύλου, ἐκλήθην ἀπὸ τοῦ παλαιφάτου Μητροπολιτικοῦ θρόνου Σερβίων καὶ Κοζάνης εἰς τὸν Ἀποστολικόν, τὸν ἱστορικὸν καὶ ἔνδοξον τοῦτον θρόνον τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Πατρῶν.

Δοξολογίαν καὶ αἶνον ἀναπέμπω ἐκ βάθους ψυχῆς πρὸς τὸν ἐν Τριάδι Ἀληθινὸν Θεόν, Ὅστις ἐν τῇ ἀπείρῳ Αὐτοῦ ἀγαθότητι καὶ συγκαταβάσει ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν καὶ ἀνύψωσέ με εἰς τὸν Ἀποστολικὸν τοῦτον θρόνον τῶν Πατρῶν.

Ὁμοίως θερμοτάτας εὐχαριστίας ἐκφράζω εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ Σεπτόν μοι Γέροντα Κύριον Θεόκλητον, ὅστις προέκρινέ με ὡς διάδοχόν Του, καὶ τὴν ἐκλέξασάν με Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον ὡς, ἐπίσης, καί εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν εὐλαβέστατον ἡμῶν Ἄνακτα, διὰ τὴν κύρωσιν τῆς ἐκλογῆς μου.

Ἀλλ' ὡς πνευματικὸς ὑμῶν Πατὴρ καὶ ποιμενάρχης, τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, τὸ πρῶτον σήμερον ἐμφανιζόμενος ἐνώπιον ὑμῶν καὶ ἐνθρονιζόμενος εἰς τὸν πανσεμνον τοῦτον θρόνον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Πατρῶν, τὴν ὁποίαν καθηγίασε διὰ τοῦ σταυρικοῦ του μαρτυρίου ὁ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος Ἀνδρέας, ὁ Πρωτόκλητος, ὁμολογῶ ὅτι διατελῶ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ζωηρῶν αἰσθημάτων, ἅτινα συγκλονίζουσιν ὁλόκληρον τὸν ἐσωτερικόν μου ἄνθρωπον.

Μετὰ δεσμῶν ἀρρήκτων εἰλικρινοῦς καὶ θερμῆς ἀγάπης συνδεθεὶς μετὰ τῶν εὐλογημένων Χριστιανῶν τῆς ἁγιωτάτης καὶ ἱστορικῆς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης, μετὰ τῶν ὁποίων διῆλθον ἡμέρας χαλεπὰς ὑπὸ τὰς λίαν τραγικὰς συνθήκας τῆς τρομερᾶς Κατοχῆς καὶ συμμοριτοπολέμου πολλὴν ἐδοκίμασα συγκίνησιν χωριζόμενος τούτων καὶ δὲν θὰ συγκατετιθέμην εἰς τοῦτο, ἐὰν δὲν ἐκαλούμην μετὰ δεκαπενταετῆ που ἐκεῖ ποιμαντορίαν νὰ προσφέρω τὰς ταπεινὰς μου ὑπηρεσίας εἰς τὴν γενέτειράν μου τὰς Πάτρας.

Εἰς τὴν μίαν οὕτω συγκίνησιν προσετέθη ἄλλη ἰσχυροτέρα, διότι αἱ Πάτραι εἶχον καταστῆ εἰς ἐμὲ τοσοῦτον προσφιλέστεραι, ὅσον εἰς μικρὰν ἡλικίαν ὡς λαϊκὸς τούτων χωρισθεὶς δὲν ἠξιώθην νὰ προσφέρω εἰς ἑαυτὴν ὡς κληρικὸς τὸ ὀφειλόμενον. Ἐνῷ δὲ τοιαῦται σφοδραὶ συγκινήσεις ἐκ Κοζάνης καὶ ἐκ Πατρῶν συνεκλόνιζον τὴν ταλαίπωρον καρδίαν μου, δέος συντριπτικὸν κατεκυρίευε τοῦ ἐσωτερικοῦ μου, διότι ἐκαλούμην νὰ ἀνέλθω εἰς Ἀρχιερατικὸν θρόνον, τὸν ὁποῖον ἐκλέϊσε καὶ ἐδόξασε μεγάλη χορεία διασημων καὶ διαπρεπῶν ἱεραρχῶν, ἐν οἷς οἱ ἐθνεγέρται Πορφύριος ὁ Β' καὶ ὁ Γερμανὸς, ὁ Παλαιῶν Πατρῶν, ὁ ἐπ' ἀρετῇ καὶ ἁγιότητι διαπρέψας Ἱερόθεος Μητρόπουλος, ὁ Ἀντώνιος Παράσχης, καὶ μάλιστα νὰ διαδεχθῶ τὸν Προκαθήμενον τῆς Ἐκκλησίας μας Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κύριον Θεόκλητον, ὅστις διαπρέψας ἐπὶ μίαν 40ετίαν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ διακονίᾳ καὶ φωτίσας ὡς φάρος τηλαυγέστατος τὴν Μητρόπολιν Πατρῶν, ὑψώθη ἐπαξίως ἐπὶ τὴν ἀνωτάτην σκοπιὰν τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐκλήθη νὰ ἀναλάβῃ ὑπὸ τὰς στιβαρὰς Αὐτοῦ χεῖρας τοὺς οἴακας αὐτῆς.

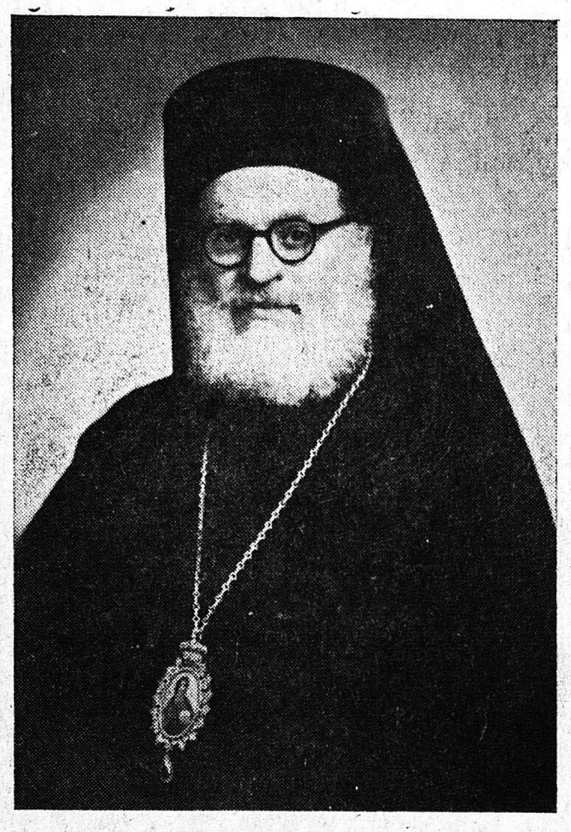

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ἀλλ' ἀκόμη τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, δειλιῶ καί φοβοῦμαι, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔχω πλήρη ἐπίγνωσιν τοῦ βάρους τῆς μεγάλης ἀποστολῆς μου καὶ τοῦ μεγέθους τῶν εὐθυνῶν μου, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἀφ' ἑτέρου δέ, διότι βαθύτατα συναισθάνομαι τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰς ἀδυναμίας τῆς ἐλαχιστότητός μου.

Παρὰ ταῦτα ὅμως δὲν ἀποθαρρύνομαι ἀλλά, κλίνων εὐλαβῶς τὸν αὐχένα εἰς τὰς ἀνεξερευνήτους βουλὰς τοῦ Θεοῦ, ἀναλαμβάνω τὸ βαρύτατον ποιμαντορικὸν μου ἔργον σήμερον, στηρίζων τὰς ἐλπίδας καὶ τὴν πίστιν μου εἰς τὸν Παντάγαθον Θεὸν, ἡ Χάρις τοῦ Ὁποίου τὰ ἀσθενῆ θεραπεύει καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῖ καὶ ἡ δύναμίς Του ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται.

Ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, ἀλλ' ἐν ἀσθενείᾳ καὶ φόβῳ καὶ τρόμῳ, οὐχὶ ὡς Δεσπότης ἀλλ' ὡς πατὴρ πνευματικός, οὐχὶ ὡς Κύριος, ἀλλ' ὡς δοῦλος καὶ διάκονος. Ἔρχομαι νὰ διακονήσω καὶ οὐχὶ νὰ διακονηθῶ, ἔρχομαι νὰ ἐκδαπανήσω τὰς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις διὰ τὴν δόξαν τοῦ Ὀνόματος τοῦ Κυρίου καὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἐμπιστευθέντος μοι ἄνωθεν λογικοῦ Ποιμνίου μου. Ἡ ῥάβδος μου θὰ εἶναι ῥάβδος ὑποστηριγμοῦ διὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ βακτηρία διὰ τοὺς ἀδυνάτους καὶ οὐχὶ ῥάβδος ἐπιστυπτική. Ἔργον μου συνεχὲς καὶ ἀδιάκοπον θὰ εἶναι: Α) Ἡ ἐντατικωτέρα καλλιέργεια τῆς ἁγίας πνευματικῆς χριστιανικῆς ζωῆς, ὥστε νὰ πληθυνθῶσιν ἐπὶ πλεῖον οἱ ἀγαπητοί μου χριστιανοὶ οἱ ἐκ τῆς καλλιεργείας ὑπὸ τοιούτων Σεβασμιωτάτων προκατόχων καὶ ἀοιδίμων ἢ καὶ ἐπιζώντων λαμπρῶν κληρικῶν, κλεϊσάντων τὸν ἄμβωνα, εἰς στενωτέραν σχέσιν καὶ ἐπικοινωνίαν εὑρισκόμενοι μὲ Ἐκεῖνον, ὁ Ὁποῖος διεκήρυξεν ὅτι «Ἐγώ εἰμι ἡ ζωή, ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου».

Γνωρίζω τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ νέου μου ποιμνίου. Καὶ συναισθάνομαι ὅτι ἔρχομαι οὐχὶ ἵνα δημιουργήσω, ἀλλ' ἵνα συντηρήσω καὶ εἰ δυνατὸν διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου νὰ ἐπαυξήσω τὸν πνευματικὸν πλοῦτον τῆς ἀκροπόλεως ταύτης τῆς Πελοποννήσου. Καί, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο, θὰ καταβάλωμεν πᾶσαν προσπάθειαν, διὰ τὴν ἐξάπλωσιν καὶ διάδοσιν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς πυκνώσεως τοῦ Θείου κηρύγματος ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς, ὥστε τὸ Εὐαγγέλιον νὰ καταστῇ γνωστὸν καὶ οἰκεῖον μεταξὺ ὅλων τῶν χριστιανῶν, πάσης τάξεως, ἡλικίας καὶ μορφώσεως, ἱκανοποιηθῇ δὲ ἡ πρὸς ἀκρόασιν τοῦ θείου λόγου δίψα τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς πόλεως ταύτης, κῆς ὁποίας ἡ θρησκευτικότης εἶναι καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα γνωστή.

Β) Ζητῶ τὴν συνεργασίαν πάντων τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων καὶ διδασκάλων, ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ αὔξησις καὶ προαγωγὴ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κατηχητικῶν σχολείων, διὰ νὰ ἐμποτίσωμεν τὴν νεολαίαν μας μὲ τὰ νάματα τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ εὐσεβείας.

Γ) Ζητῶ καὶ τὴν βοήθειαν καὶ συμπαράστασιν ὅλων μου τῶν ἐν Χριστῷ συλλειτουργῶν καὶ πρεσβυτέρων, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ συνεργασθῶμεν διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνύψωσις τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐξομολογήσεως διὰ καταλλήλων πνευματικῶν πατέρων καὶ ἐξομολόγων, ὥστε οὐδεὶς τῶν ἀγαπητῶν μου χριστιανῶν νὰ προσέρχεται εἰς τὸ Ἁγιώτατον Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας ἀνευ προηγουμένης εἰλικρινοῦς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως.

Δ) Ἐγκαθιστάμενος ἀπὸ τῆς σήμερον ἐν μέσῳ μιᾶς κοινωνίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκμάζουσι τὰ ἱδρύματα τοῦ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἡ ὁποία πάντοτε ἐδείχθη γενναιόφρων εἰς καλλιέργειαν τῶν ἔργων τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἀλληλεγγύης, ζητῶ τὴν συνεργασίαν πάντων τῶν εὐγενῶν Πατρέων, ἰδιαιτέρως δὲ τῶν εὐσεβῶν Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων τῶν διακριθεισῶν καὶ μέχρι τοῦδε εἰς κινήσεις ἀφορώσας τὴν ἀνακούφισιν καὶ προστασίαν τῶν ὀπωσδήποτε πασχόντων καὶ χρηζόντων βοηθείας ἐν τῇ πεπολιτισμένῃ πρωτευούσῃ μας. Βεβαιῶ πάντας καὶ πάσας, τοὺς εἰς τοιαῦτα ἔργα ἐπιδιδομένους, ὅτι θὰ εὕρωσιν ἐν ἐμοὶ συνάδελφον καὶ συνεργάτην καὶ συμβοηθόν, ἃς εἴπω δὲ καὶ συλλειτουργόν. Θεωρῶν, ὅτι μία ἐκ τῶν ἀποστολῶν τῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρξε καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἀγάπης, αὕτη δὲ ἐξήρθη καὶ κατέστη ἐπὶ μᾶλλον ἐπείγουσα ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, δὲν διστάζω νὰ προσφωνήσω συλλειτουργούς μου πάντας ἐκείνους, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, οἵτινες θὰ συνδιακονήσουν μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ ἔμπρακτος ἐφαρμογὴ τῶν ἐντολῶν τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι τὸ ἠχηρότερον καὶ εὐγλωττότερον κήρυγμα, τὸ ἐπιδρῶν ἰσχυρότερον παρ' ὅσον τὸ διὰ στόματος καὶ γλώσσης κηρυττόμενον.

Ε) Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἄλλο τι, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἀκαταπόνητος δραστηριότης τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ἀλλὰ καὶ ἡ φιλότιμος καὶ εὐσεβὴς προσήλωσις τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης πρὸς τὸν Πολιοῦχον αὐτῆς καὶ Πρωτόκλητον Ἀπόστολον μὲ καλεῖ. Καὶ τοῦτο εἶναι ἡ ὅσον τὸ δυνατὸν συντομώτερον ἀποπεράτωσις τοῦ εἰς μνήμην τοῦ καθαγιάσαντος διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ τὴν Πατραϊκὴν γῆν Ἁγίου Ἀνδρέου ἀνεγειρομένου περικαλλοῦς Ναοῦ. Δὲν θὰ ἤθελα κατ' οὐδὲν νὰ ὑπολειφθῶ εἰς δραστηριότητα καὶ εἰς κόπους τοῦ Μακαριωτάτου προκατόχου καὶ πατρός μας. Ζητῶ λοιπὸν καὶ ἐν τούτῳ τὴν συνδρομὴν πάντων τῶν κατοίκων τῆς πόλεώς μας, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ εἶναι βέβαοι, ὅτι ἔχω πᾶσαν τὴν διάθεσιν καὶ ἀπόφασιν ὡς ἄλλοτε ὁ Δαυβὶδ οὕτω καὶ ἐγώ, ὅπως μὴ «δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου ἕως οὗ» ἴδω τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο μνημεῖον τῆς εὐσεβείας τῶν Πατρέων συντετελεσμένον καὶ εἰς αἰώνιον μνημόσυνον αὐτῶν ἀνυψούμενον.

Καὶ ἤδη εἶναι καιρός, ἵνα ἀπευθυνθῶ πρὸς τὸν παρ' ἐμοὶ ἱερὸν κλῆρον καὶ νὰ ἐπαναλάβω μετὰ τοῦ θείου Πέτρου : «Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος ὑμῶν ἐν Κυρίῳ» ποιμαίνωμεν τὸ ἐν ἡμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστικῶς, ἀλλ' ἑκουσίως, μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως, μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου» (Α' Πέτρ. ε' 1—3). Ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων οἱ πάντες συναγωνισθῶμεν πρὸς περιφρούρησιν τοῦ ἀπὸ Θεοῦ κληρωθέντος ἡμῖν ποιμνίου, νήφοντες καὶ γρηγοροῦντες καὶ τὸν βίον ἡμῶν ἀνεπίληπτον καὶ ἅγιον ἐν πᾶσι, παράδειγμα εἰς μίμησιν εἰς πάντας τοὺς πιστοὺς προβάλλοντες. Εἶσθε σεῖς οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ ὦτα καὶ τὸ στόμα καὶ αἱ χεῖρες τοῦ ἐπισκόπου σας. Ὡς ἓν σῶμα μετ' αὐτοῦ συντονίσατε τὰς προσπαθείας σας μὲ τὰς ἰδικάς του πρὸς θεοφιλῆ διαποίμανσιν τοῦ πιστευθέντος εἰς ἡμᾶς ποιμνίου. Δι' ὑμῶν ὁ ἐπίσκοπος θὰ ἐπικοινωνῇ πρὸς τὸ ποίμνιον. Καὶ σεῖς ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἶσθε οἱ ἐγγύτατα αὐτοῦ. Οὐδεὶς ἄλλος ἐκτὸς ὑμῶν συμπαρίσταται μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ. Ἀλλοίμονον ἐὰν θελήσῃ τις ἐξ ὑμῶν προβάλλων ἄλλον τινὰ νὰ προσεγγίσῃ τὸν ἐπίσκοπόν του. Εἰς πάντας βεβαίως αἱ θῦραι τῆς Μητροπόλεως θὰ εἶναι ἀνοικταί. Καὶ πάντες ὡς εἰς ἴδιον οἶκον πρὸς κοινὸν Πατέρα ἀπευθυνόμενοι θὰ ἔχωσι τὴν ἐλευθερίαν νὰ εἰσέρχωνται εἰς αὐτήν. Περισσότερον ὅμως παντὸς ἄλλου οἰκεῖοι τοῦ ἐπισκόπου θὰ εἶσθε σεῖς. Σεῖς θὰ παρέχητε καὶ τὴν περισσότερον ἔγκυρον μαρτυρίαν καὶ περὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θὰ εἰσάγωνται ἑκάστοτε εἰς τὸν κλῆρον. Μαζὺ θὰ καταστήσωμεν τὴν ἰσχὺν τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ διατάξεων ἀσάλευτον καὶ ἀπρόσβλητον, συνεπιβάλλοντες ὁμοῦ τὰς δεούσας κυρώσεις εἰς πάντα παραβάτην τούτων ἢ ἀποπειρώμενον νὰ καταλύσῃ αὐτάς.

Ἐὰν δὲ δὲν ζητῶ ἀπὸ ὅλους σας νὰ ἀναβῆτε εἰς τὸν ἄμβωνα ὡς κήρυκες διὰ ζώσης τοῦ Εὐαγγελίου, ζητῶ ὅμως ἀπὸ ὅλους νὰ ἀποβῆτε διαπρύσιοι τοῦ Εὐαγγελίου διδάσκαλοι διὰ τοῦ λαμπροῦ βίου ὑμῶν, διὰ τῆς ἐναρέτου ζωῆς σας. Οἱ κοπιῶντες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, λέγει ὁ θεῖος Παῦλος. Αὐτὸ λοιπὸν θ' ἀποτελῇ ἤδη καὶ τὸ μέτρον, βάσει τοῦ ὁποίου θὰ ἀπονέμωνται αἱ διακρίσεις καὶ αἱ προαγωγαί. Οἱ κοπιῶντες ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου οὗτοι θὰ εἶναι καὶ οἱ προαγόμενοι καὶ οἱ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ὑποστηριζόμενοι.

Βέβαιος, ὅτι πάντες ἐμφορεῖσθε ὑπὸ τῆς συναισθήσεως τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν τεραστίων εὐθυνῶν, τὰς ὁποίας διὰ τὸ ποίμνιον τοῦ Κυρίου ἔχομεν, σᾶς παρακαλῶ πάντοτε νὰ ἀνυψώνωμεν πρὸς Αὐτὸν ψυχὰς καὶ καρδίας ζητοῦντες τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν Αὐτοῦ, πρὸς θεοφιλῆ διακονίαν ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Του. Ἀλλὰ καὶ πάντες ὑμεῖς, ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, δέεσθε ὑπὲρ ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς διὰ σᾶς, ἵνα ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς ὁ θυσιασθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν ἁπάντων, ἐπιβλέπῃ πάντοτε ἐπ' ἐμὲ ὄμματι ἐφ' ἡμᾶς, κατευθύνῃ ἡμᾶς εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, οἰκοδομῇ καὶ προστατεύῃ ἡμᾶς, ἵνα οἱ πάντες τὰ εὐάρεστα ἐνώπιον Αὐτοῦ ἐργαζόμενοι καταξιωθῶμεν ἐν τῇ παρουσίᾳ Αὐτοῦ τῆς ἀνταποδόσεως Αὐτοῦ τῆς δικαίας. Γένοιτο!

Ὁ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΕΠΙΜΕΝΕΙ ΕΙΣ ΣΥΓΚΛΗΣΙΝ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΕΠΙ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ

Ἐλπίζει εἰς θετικὰ ἀποτελέσματα καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν πρόσκλησιν τοῦ Μὰκ Μίλλαν εἰς τὴν Μόσχαν

ΤΗΝ 1ην ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΠΟΥΛΓΚΑΝΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἡ ἐφημερὶς «Νταίηλυ Ἐξπρὲς» δημοσιεύει νέαν συνέντευξιν τοῦ Κροῦστσεφ, ὁ ὁποῖος τονίζει μεταξὺ ἄλλων, ὅτι δὲν βλέπει τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον μία συνάντησις ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου μεταξὺ Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς δὲν θὰ κατέληγεν εἰς θετικὰ ἀποτελέσματα.

Ὁ κ. Κροῦστσεφ ἀναφέρει ἐν συνεχείᾳ, ὅτι ἡ Δύσις θὰ πρέπει νὰ δεχθῇ ὡς τετελεσμένον γεγονὸς τὴν ὕπαρξιν δύο Γερμανιῶν καὶ ὅτι ἡ ἕνωσις τῶν δύο αὐτῶν κρατῶν εἶναι ζήτημα τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ.

Ὁ Κροῦστσεφ ἀναφερόμενος εἰς τὸ γερμανικὸν πρόβλημα τονίζει, ὅτι ἡ Ρωσσία ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τοῦ κ. Γκρότεβολ περὶ ἱδρύσεως μιᾶς ὁμοσπόνδου Γερμανίας, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μετέχουν καὶ ἡ Δυτικὴ καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία. Ἡ Δύσις ἐξετάζει τὸ πρόβλημα ἐκκινοῦσα ἀπὸ τὴν προσπάθειαν ἐξυπηρετήσεως τῆς Δυτ. Γερμανίας καὶ ἀγνοοῦσα τὴν Ἀνατολικὴν Γερμανίαν. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τὸ γερμανικὸν πρόβλημα δὲν δύναται νὰ ἐπιλυθῇ.

Τέλος ὁ Κροῦστσεφ ἐπαναλαμβάνει τὴν πρόσκλησιν πρὸς τὸν κ. Μὰκ Μίλλαν ὅπως ἐπισκεφθῇ τὴν Μόσχαν καὶ τονίζει τὴν ἀνάγκην τῆς βελτιώσεως τῶν σχέσεων μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Ἡν. Πολιτειῶν, διότι αἱ δύο αὗται χῶραι ἔχουν μεγαλυτέρας εὐθύνας ἔναντι τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ Κροῦστσεφ κατέληξεν ὡς ἑξῆς :

«Δὲν εἶμαι αἰσιόδοξος, διότι ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια μας γίνονται πραγματικότης τὰ πιὸ ἀπίθανα, παραμύθια. Τὰ πάντα ἐπιτρέπουν τὴν ἐλπίδα, ὅτι αἱ προοπτικαὶ παγιώσεως τῆς εἰρήνης καθίσταται ὁλονὲν περισσότερα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἐκπρόσωπος τοῦ βρετανικοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ἐδήλωσε χθὲς πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου, ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μὰκ Μίλλαν θὰ ἀπαντήσῃ τὴν 1ην προσεχοῦς Ἰανουαρίου εἰς τὴν γνωστὴν ἐπιστολὴν τοῦ στρατάρχου Μπουλγκάνιν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰς προτάσεις τοῦ Κροῦστσεφ, τὰς ἐγκριθείσας ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιέτ.

Πρὸς ἐξέτασιν τῶν σοβιετικῶν αὐτῶν ἀπόψεων συνῆλθε χθὲς τὸ βρετανικὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, ἠσχολήθη μὲ τὸ θέμα τῆς ἐγκαταστάσεως βάσεων ἐκτοξεύσεως πυραύλων μέσου βελληνεκοῦς ἐπὶ ἀγγλικοῦ ἐδάφους. Ὡς πρὸς τὰς σοβιετικὰς προτάσεις, οἱ ἐπίσημοι βρετανικοὶ κύκλοι πιστεύουν, ὅτι αὗται οὐδὲν τὸ νέον περιέχουν καὶ ὅτι, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἡ Μόσχα ἐπιθυμεῖ ὅπως διὰ μιᾶς διασκέψεως ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου ἐξασφαλίσῃ ἀναγνώρισιν τῆς καταστάσεως ἐν τῷ κόσμῳ, προφανῶς διότι αὕτη τὴν εὐνοεῖ.

Ἐξ ἄλλου αἱ δυτικαὶ δυνάμεις, ἐδήλωσεν ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Φόρειγν Ὄφφις, δὲν φαίνονται διατεθειμέναι νὰ μεταβάλουν τὴν στάσιν των ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἐμμένουσαι εἰς τὴν ὑπὸ 57 κρατῶν μελῶν τοῦ ΟΗΕ ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, ὅπως τὸ θέμα τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐξετασθῇ ὑπὸ τῆς διευρυνθείσης καὶ ἤδη ἀριθμούσης 25 μέλη ἐπιτροπῆς.

Ὁ Μακάριος ἐπανῆλθε χθὲς εἰς Ἀθήνας

Κρίνει τὴν ψῆφον τοῦ ΟΗΕ ὡς ἠθικὸν ὅπλον Κυπριακοῦ ἀγῶνος

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 8.45 μ.μ. τῆς χθὲς ἀφίκετο ἀεροπορικῶς εἰς Ἀθήνας, προερχόμενος ἐκ Νέας Ὑόρκης ὁ ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος. Τὸν ἐθνάρχην ὑπεδέχθησαν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ τὰ μέλη τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Κυπριακοῦ Ἀγῶνος μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν πρόεδρον αὐτῆς Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Θεόκλητον, τὰ μέλη τοῦ Ἐθναρχικοῦ Συμβουλίου, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς κ.κ. Δημάρχους καὶ Κοινοτάρχας, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν πνευματικῶν, ἐπαγγελματικῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων, τὰ λοιπὰ σωματεῖα καὶ οἱ σύλλογοι καὶ πλῆθος κόσμου, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπευφήμησεν ἐνθουσιωδῶς.

Τὸν Ἐθνάρχην προσεφώνησαν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Θεόκλητος, οἱ δήμαρχοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κ. κ. Κατσώτας καὶ Σαπουνάκης καὶ ὁ ἐθναρχικὸς σύμβουλος κ. Λανίτης.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος προέβη ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς κάτωθι δηλώσεις, ἀπὸ τοῦ μικροφώνου τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῶν Ἀθηνῶν.

«Εἶμαι βαθύτατα συγκεκινημένος διότι εὑρίσκομαι πάλιν εἰς τὸ ἔδαφος τῆς μητρός πατρίδος. Αἰσθάνομαι ζωηρὸν τὸν παλμὸν τῆς καρδίας της, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἐθνικὸς παλμὸς τῆς Κύπρου. Καὶ ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς πρωτευούσης, τοῦ λίκνου τούτου τῆς ἐλευθερίας καί τοῦ πολιτισμοῦ ἀπευθύνω πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας ὁλόψυχον χαρά, ἀγάπην, τιμὴν καὶ εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν συμπαράστασίν των διὰ τὸν ἀγῶνα των εἰς τὴν κυπριακὴν ὑπόθεσιν.

»Ἀποστέλλω τὸν χαιρετισμόν μου μὲ τὴν ἔκφρασιν τῆς ἀκλονήτου πίστεως, ὅτι ὁ ἀγὼν αὐτὸς θὰ δικαιωθῇ.

»Ἤδη ἡ πλειοψηφία τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐξεφράσθη εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῆς Κύπρου καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀποτελεῖ ἕνα ἐπὶ πλέον ἠθικὸν ὅπλον εἰς χεῖρας τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ στρεφομένου κατὰ τοῦ ἀποικιακοῦ καθεστῶτος τῆς νήσου του.

»Δὲν ἀναμένομεν βεβαίως τὴν τελικὴν λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος ἐντὸς τοῦ μεγάρου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἔστω ἀκόμη καὶ ἂν ἐλαμβάνετο ἀπόφασις διὰ πλειοψηφίας 2)3, ὅπως ἀπαιτοῦν οἱ σχετικοὶ κανονισμοὶ τοῦ καταστατικοῦ. Τὸ γεγονὸς ὅμως, ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὑποστηρίζει τὴν αὐτοδιάθεσιν τῶν Κυπρίων, ἀποτελεῖ ἕνα τεράστιον βῆμα εἰς τὴν